

Uurimustöö mõningad alused.

1. Referaat.

Referaat, ilma tiitelleheta, peab olema vähemalt 3000 sõna (6 lk., eeldusel, et see ei koosne ainult või peamiselt piltidest). Referaadi vormistuseeskiri on sama nagu füüsika eriala bakalaureusetöödel. (Vt lähemalt <http://www.tlu.ee/?LangID=1&CatID=2409>). Referaadi kohta pikemalt vt antud dokumendi lõpust. Referaadi hindamiseeskiri on toodud kosmoloogia aineprogrammis.

B. Referaadile esitatavad nõudmised

- Referaadi pikkus vähemalt 1500 sõna (umbes 3 lk 12 pt tekst 1.5 reavahega) ja korrektne vormistus.
- Referaadis on kasutatud korrektset viitamistehnikat ja vormistus on keeleliselt ning vormiliselt korrektne (vastab vastava eriala uurimustöö ja lõputööde juhendile).
- Kasutatud allikate väärtus.
- Mõte on tervik.
- Iseseisva mõtlemise oskus, analüüsioskus ja oskab võrrelda ning jõuab põhjendatud eelituseni.

Referaat (<http://www.tlu.ee/?LangID=1&CatID=2233>): on suuliselt või kirjalikult esitatav kokkuvõtte loetud tekstidest, artiklitest või uurimustest. Tuntumad referaadi liigid on järgmised:

- *Ümberjutustav referaat* kujutab endast omasõnalist ja kokkuvõtlikku loetud teksti(de) esitamist. Oluline on kasutatud tekstide sisu adekvaatne edasiandmine, oma seisukohtade ja refereeritava teksti selge eristamine.
- *Kompresseeritud ehk kokkusurutud referaat* on referaadi liik, milles säilitatakse originaaltekst, kuid see on edasi antud kokkusurutult. Sellised referaadid tulevad arvesse eelkõige võrreldavate tekstide lühendatud tõlgetena. Siin on oluline üliõpilase oskus esitada kokkusurutud tekstis kõige olulisem originaaltekstist, tõlke puhul esitatu sisuline ja keeleline vastavus originaaltekstile.
- *Kontseptuaalne referaat* on üliõpilastööna sageli kasutatav, selle kirjutamine eeldab refereeritava teksti sisu ja põhiidee mõistmist ja adekvaatset edasiandmist. Kui tegemist on tekstidega, mis pärinevad erinevatelt autoritelt, kes võivad kasutada erinevaid mõisteid, siis tuleb refereerimisel leida neid tekste ühendav metakeel. Oluline on üliõpilase oskus analüüsida erinevaid tekste, tuua välja neid ühendav või eristav põhiidee ja kui vaja, esitada see oma mõistetesüsteemis. Oluline on ka referaadi loogiline ülesehitus, mis tavaliselt tagatakse referaadile selge ja täpse eesmärgi püstitamiseega.

Refereering (<http://www.tlu.ee/?LangID=1&CatID=2233>) kujutab endast teise autori või allika sisu konspekterivat või kommenteerivat omasõnalist esitust. Refereerimise korral ei kasutata jutumärke. Viide võib olla põimitud refereeritava teksti sisse või järgneda vahetult refereeringule. Refereeringu esitusest peab selguma, missugused mõtted kuuluvad refereeritud autorile ja millised on töö autori kommentaarid.

Tsitaat (<http://www.tlu.ee/?LangID=1&CatID=2233>) peab kõigis oma osades vastama originaaltekstile ja esitatakse jutumärkides või kursiivis. Viide järgneb kohe pärast tsitaati lõpetavaid jutumärke või kursiivi lõppu. Kui viidatakse lausele, tuuakse viide ära enne lause lõpu punkti. Kui tsiteeritav seisukoht on liiga pikk või kõik samas lauses esitatu ei ole oluline käesoleva töö seisukohalt, võib tsitaati lühendada. Tsitaadis lause algusest, keskelt või lõpust ärajäetud sõnade asemele pannakse mõttepunktid. Tsitaadis ei ole lubatud liita üheks lauseks mitmest kohast võetud lausekatkendeid. Iga eraldi seisev lauseosa tuleb varustada omaette jutumärkidega või kursiiviga ja viitega originaalile.

Refereerimisel on soovitatav on märkida leheküljenumber (numbrid), eriti kui tegemist on faktide, arvandmete, definitsioonide, loetelude või muu otseselt viidatava autori originaalse panusega seostuva infoga. Refereeriva tekstilõigu *sisesel viitamisel*, kui tekstis on esitatud allika autor, esitatakse sulgudes allika ilmumisaasta. Nt: J. Jänese ([1], lk 23) andmeil on enamik Kükametsa elanikest taimetoitlased.

Enam kui ühte allikat sisaldava refereeringu puhul tuuakse viites välja kõik allikad.

Refereerimisel võib kasutada nii numbrilist viitamist (vt. Loodusteaduste lõputööde vormistamise juhend <http://www.tlu.ee/?LangID=1&CatID=2409>) kui ka nimelist viitamist (vt täpsemalt <http://www.tlu.ee/?LangID=1&CatID=2233>).

2. Proseminari- ja bakalaureusetööst

2.1. Töö sisu

Sisulise osa struktuur sõltub konkreetsest tööst. Sisuline osa koosneb tavapäraselt kolmest põhiosast: 1) uurimisobjekti või -nähtuse iseloomustus; 2) materjal ja meetodika; 3) analüüs ja süntees. Uurimuslikel töödel on põhiosadeks ülevaade probleemi senisest uuritusest, uurimismetoodika, tehtud täiendavad uuringud ning tulemuste analüüs ja süntees, mis peab andma uut informatsiooni.

Töö koosneb järgmistest osadest:

- sissejuhatus,
- uurimisvaldkonna teoreetilise taust (kirjanduses esitatu ülevaade),
- uurimismetoodika ning allikmaterjali iseloomustus (sarnaste meetodite ja allikmaterjalide olemasolul ka valiku põhjendus),
- tulemused ja nende analüüs.

Rakenduslikel töödel esitatakse lähteülesanne, milles kirjeldatakse probleemi täpsemalt kui sissejuhatuses ja vajaduse korral esitatakse tellija soovid ning eritingimused. Tellija poolt kirjalikult esitatud tingimused ja soovid tuleb paigutada töö lisasse.

Arendusliku iseloomuga tööde puhul:

- probleemiseade,
- projekteerimine – probleemi kavandatava lahenduse teoreetiline põhjendus teaduskirjandusest ja praktilisest kogemusest lähtuvalt; probleemi lahendamise vahendi, nt õppekava, organisatsiooniliste meetmete, õppematerjali (õpik, töövihik, kontrolltööde kogumik, laboratoorsete tööde juhendid, töölehed õppematka juurde) jm väljatöötamine;
- hinnang projektile – projekti tõhusus (tugevad ja nõrgad küljed, kaasnevad ohud jms); projekti rakendamise võimalused ja tingimused.

Töö sisu peab demonstreerima, et üliõpilane valdab elementaarseid uurimismeetodeid ja on võimeline formuleerima ülesandeid ning neid lahendama.

2.1.1. Sissejuhatus

Sissejuhatuses tutvustatakse lühidalt uurimisvaldkonda ja selle aktuaalsust, formuleeritakse töö eesmärgid ja püstitatakse uurimisülesanded ning võimalusel sõnastatakse loodetavad tulemused. Sissejuhatuses püstitatud eesmärgid/küsimused/hüpoteesid täpsustavad pealkirjas esitatut. Tuuakse välja teema valiku põhjendus, iseloomustatakse kasutatud andmeid.

Sissejuhatuses üldjuhul ei viidata, viitamine on asjakohane, kui töö põhineb suures osas mingil kindlal väljatöötatud meetodikal või olemasolevatel andmetel. Sissejuhatuses ei pea autor andma ülevaadet töö ülesehitusest.

2.1.2. Teoreetiline taust (kirjanduses esitatu ülevaade)

Teoreetiline sissejuhatus hõlmab probleemi käsitlust, uurimisala või uuritava objekti kirjeldust vms kirjanduse põhjal. Tekstis peavad olema (korrektselt vormistatud) viited kõigile kasutatud allikatele (vt punkt 3).

2.1.3. Materjal ja meetodika

Peatükk peab sisaldama uuritava objekti, mudeli või katseseadme ja kasutatud uurimismeetodite kirjeldust. Kirjeldus võib tugineda nii olemasolevate andmetele kui ka täiendavatele uuringutele, mille käigus on kogutud uusi andmeid.

Selleks, et oleks võimalik tehtud uuringuid korrata, peavad kirjeldused olema võimalikult täpsed. Üldlevinud uurimismeetodi kasutamise korral võib piirduda selle põgusa

tutvustamisega. Sellisel juhul tuleb aga anda vastav viide. Originaalse (sel juhul peab selgitama erinevust senituntud meetoditest ning osutama autori(te)le) või vähemtuntud uurimismeetodi kasutamisel peab töös sisalduma täpne meetodi kirjeldus. Uurimismeetodid esitatakse nende kasutamise järjekorras, kompleksmeetodid koos.

Eksperimentaalsete tööde korral tuleb esitada katseseadmete ja andmetöötlusmeetodite täpne kirjeldus ning andmete usaldusväärsuse hinnang.

Materjali ja meetoodika peatükk on enamasti mõistlik jaotada alapeatükkideks. Nt.:

Uurimisobjekti(de) iseloomustus; algandmed; uurimisala; välitööd; laboratoorsed tööd; andmetöötlus.

2.1.4. Tulemused, andmete analüüs.

Esitatakse saadud tulemused ja nende analüüs, vajadusel esitatakse ka tulemustel põhinevaid hüpoteese. Rakendusliku töö puhul esitatakse kontseptsioon ja lahendite kirjeldused.

Tulemuste liigendamisel on otstarbekas lähtuda meetoodilisest liigendusest. Tulemused tuleb anda teaduskirjanduse jaoks väljakujunenud stiilis (kiretult, lakooniliselt ja täpselt, umbisikuliselt), nende tähendust kommenteerimata.

Tabelid ja joonised.

Tulemuste ülevaatlíkuma esitamise huvides kasutatakse tabelleid, jooniseid, skeeme, fotosid ja arvjooniseid (graafikud ja kaardid). Kõik töös esinevad graafilised lisandid nummerdatakse (Joonis 1, Joonis 2, jne). Igal joonisel peab olema üheselt mõistetav sisu ja lühendeid, tähiseid, ühikuid vms selgitav allkiri (vt näidiseid lisast 2). Iga töös esineva joonise kohta peab tekstis olema viide ja vajadusel selgitus. Näide: Lindude kehapikkuse ning massi mõõtmise tulemused on esitatud joonisel 1. Või Lindude kehapikkuse ning massi vahel leiti tugev korrelatsioon (joonis 1).

Töös esinevad tabelid nummerdatakse (Tabel 1, Tabel 2, jne). Igal tabelil peab olema üheselt

2.1.5. Arutelu

Arutletakse tulemuste üle, võrreldakse neid teiste autorite analoogiliste uuringute tulemustega, analüüsitakse nende omavaheliste erinevuste võimalikke põhjusi. Arutletakse võimalike vigade üle. Tulemuste põhjal tehakse üldistusi ja järeldusi ning püstitatakse uusi hüpoteese, mida oleks vaja tulevikus uurida.

2.2. Kokkuvõte

Esitatakse lühidalt (1-1,5 lk) olulisemad tulemused. Kokkuvõttes tuuakse vastused uurimisülesannetele ja/või hüpoteesidele ning siit selgub, kas sissejuhatuses püstitud küsimused leidsid lahenduse. Lahenduse puudumisel tuua esile lahendumatuse põhjused. Hea on, kui kokkuvõttes suudetakse osutada antud valdkonna eriti aktuaalsetele probleemidele. Kokkuvõte peab andma piisava ülevaate tööst ka ilma ülejäänud osasid lugemata.

3. Viitamine, kirjanduse loend

Töös peab olema selgesti ära näidatud, millised resultaadid või tekstid kuuluvad töö teostajale ja millised teistele autoritele. Selleks kasutatakse töö tekstis viiteid kirjandusele. Viitamisel ja loendi vormistamisel tuleb juhendada Eesti Teaduste Akadeemia toimetiste (Proceedings of the Estonian Academy of Sciences; Estonian Journal of Earth Sciences; Estonian Journal of Ecology; autorijuhendid leiab aadressilt <http://www.kirj.ee>) vastava eriala seerias toodud nõuetest. Keskkonnakorralduse õppesuuna töödes on soovitatav juhendada rahvusvahelise levikuga erialaajakirjade Environmental Management ja Journal of Environmental Management autoritele antud viitamisjuhistest

(<http://www.springer.com/environment/environmental>

+management/journal/267?detailsPage=contentItemPage&CIPageCounter=96804 ja

http://www.elsevier.com/wps/find/journaldescription.cws_home/622871/authorinstructions).

Kirjanduse loend peab sisaldama kõiki töös kasutatud allikmaterjale ja kõikidele loendis toodud allikatele tuleb töös viidata. Otstarbekas on eraldi välja tuua trükised, käsikirjalised

materjalid, kartograafilised materjalid, arhiivisäilikud, kodulehekülgede aadressid jms.

3.1. Viitamine

Sõltuvalt töö iseloomust kasutatakse kas nimelise viitamise süsteemi (geoökoloogia, bioloogia, keskkonnakorraldus, keemia) või numbrilise viitamise süsteemi (füüsika, keemia).

Viidatakse originaalsele mõttele, faktile või asjaolule.

Lauseline otsene mahakirjutamine (näiteks lausete ja lõikude kaupa) on lubatud vaid tsiteeringuna, mis asetatakse jutumärkide vahele ja varustatakse viitega autorile, ilmumisaastale ja leheküljele, millelt tsiteering võetud.

3.2.2. Numbrilise loetelu bibliokirjed

Raamatud: Autor(id). Raamatu pealkiri. Kirjastaja, linn, trükiaasta.

1. Lusztig, G. Introduction to Quantum Groups. Birkhauser, Boston, 1993.

Artiklid ajakirjast: Artikli autor(id). Artikli pealkiri. Ajakirja pealkiri lühendatult. Aasta.

Köite number, ajakirja number, leheküljenumbrid.

2. Milnor, J. On the Betti numbers of real algebraic varieties. Proc. Am. Math. Soc., 1964, 15, 275-281.

Artiklid kogumikes: Artikli autor(id). Artikli pealkiri. In Kogumiku pealkiri (toimetaja(d), ed või eds). Kirjastaja, linn, aasta, lehekülje numbrid.

3. Ugi, I., Lohrberger, S. & Karl, R. The Passerini and Ugi reactions. In Comprehensive Organic Chemistry: Selectivity for Synthesis Efficiency (Trost, B. M. & Heathcock, C. H., eds). Pergamon, Oxford, 1991, 1083-1109.

Artiklid interneti andmebaasides (sidusbaasid, suurte kirjastuste online artiklid, e-ajakirjad):

Artikli autor(id). Artikli pealkiri. Ajakirja pealkiri lühendatult. Köite number, ajakirja number, leheküljenumbrid. Aasta. [viide meediale] sidusandmebaas (kontrollimise kuupäev) .

4. Karofeld, E. Effects of bombing and regeneration of plant cover in Kõnnu-Suursoo raised bog, North Estonia. Wetl. Ecol. Manage, 6, 4, 253-260. 1998. [Online] Web of Science (19.02.2007)

5. Karofeld, E., Pajula, R. Distribution and development of necrotic Sphagnum patches in two Estonian raised bogs. Folia Geobotanica. 2005. [e-journal] (<http://www.tlu.ee/~foliageob-foorum/>) (19.01.2007)

Muu allikas internetis: Autor(id). Pealkiri. Aasta kui võimalik. [viide meediale] URL aadress (kontrollimise kuupäev):

6. Mets, K. Keemia õpetamisest keskkoolis 20. sajandi lõpus. [WWW] <http://www.tlu.ee/keemia/matrejalid/opetamine.html> (14.02.2007)

Digitaalsel andmekandjal (CD, DVD vms) olev andmebaas: Autor(id). Pealkiri. Jätk- või üksikväljaande pealkiri. Köite number, ajakirja number, leheküljenumbrid. Aasta. [viide meediale] välja andmise aeg kuu täpsusega (kontrollimise kuupäev)

7. Normak, P., Laanpere, M. Training teachers to become educational software developers. Journal of Digital Contents, 1, 146 - 150. 2003. [CD-ROM] December 2003 (15.02.2005)

3.2.3. Viitamise ja viidatavate allikate loetelu erijuhud

Käsitajaliste tööde loetelu esitatakse publitseeritud kirjandusallikatest eraldi (näiteks pealkirja all Kasutatud käsitajad või Käsitajalised materjalid). Käsitajal peab olema näidatud selle tüüp (näiteks diplomitöö) ja töö asukoht (nt TLÜ Bioloogia õppetool).

Viitamisel ja bibliokirje koostamisel lähtutakse punktides 3.1, 3.2.1 ja 3.2.2 toodust.

Juriidiliste aktide loetelu esitatakse eraldi pealkirjastatud (nt. Juriidilised aktid) nimekirjana.

Riigi Teatajas või selle lisades ilmunud akti kirjes esitatakse akti täisnimetus ja selle järel Riigi Teataja andmed.

Autoriõiguse seadus. 2000. Riigi Teataja I, 16, 109.

Teiste aktide puhul tuleb esitada akti täisnimetus ja akti avalikustamise koht ning aeg. Õigusaktile viidatakse teksti sees õigusakti nime ja aastaarvuga. ... autorina käsitletakse (Autoriõiguse seadus, 2000) ...

Arhivaalide puhul tuuakse ära säiliku täpne pealkiri ja number, arhiivi nimi.

Concept-Charte der im Rigischen Gouvernement, Oeselschen Kreise und Ansiküllschen Kirchspiele belegen, Insel Arro. fond: 3724, nimistu: 5, säilik: 5203. Eesti Ajalooarhiiv. Viitamisel kasutatakse üldjuhul arhiivi nime (lühendina) ja säiliku numbrit: ... Abruksa saarel (EAA, f:3724 n:5 s:5203).

Kui töös on kasutatud suulisi andmeid, tuleb anda nende autori kohta informatsioon samal leheküljel andmete esitamise lõpus sulgudes.

Teatmeteostele (nt sõnaraamatud, leksikonid, entsüklopeediad) tekstis üldjuhul ei viidata ja neid ei näidata kasutatud kirjanduse loetelus. Viidatakse vaid selliseid märksõnu, millel on võimalik välja tuua konkreetne autor ning mis sisaldab olulisi fakte. Bibliokirje esitatakse üldises loendis punktides 3.2.1 ja 3.2.2 toodud põhimõtetest lähtuvalt ja kindlasti peab see sisaldama märksõna ja võimalusel autorit.

4. Valemid, võrrandid

Töös esinevad valemid on lause osad ja nad paigutatakse igaüks eraldi uuele tühjale reale (vt näidiseid lisas 2). Järjest kirjutatud valemid eraldatakse üksteisest komade või sidesõnadega. Lause lõpus oleva valemi järel on punkt. Kõik töös leiduvad olulised valemid (eriti valemid, millele tekstis viidatakse), nummerdatakse (lähtutakse tabelite ja jooniste nummerdamise põhimõtetest: vt punkti 2.1.4.1). Number asub sulgudes lehe paremal äärel vastava valemiga ühel real.

5. Vormistamine

BT vormistatakse arvutil valge paberi (formaad A4) ühele küljele, 30 – 34 rida leheküljel. Tiitelleht võetakse lehtede nummerdamisel arvesse, kuid leheküljenumbrit sellel ei trükitata. Teksti šriftiks on Times New Roman (või Arial), kirjpunkti suurus on 12, reavaheks 1,5. Alapealkirjad tuleb vormindada kirjpunktiga 14, paragrahvipealkirjad kirjpunktiga 16, peatükkide pealkirjad kirjpunktiga 18 ja üldpealkiri tiitellehel kirjpunktiga 20. Vasaku serva köitmisvaru on 3-3,5 cm, teised servad soovitatavalt mitte üle 2 cm. Põhijoonte jämedus on soovitatavalt 1, abijoontel 0,4-0,5 ja mõõtjoontel 0,2 ppt-d.

Kõik alamärkused või selgitused jooniste juures trükkida kirjpunktiga 10, kuid jooniste allkirjad ja tabelite pealkirjad trükitakse kirjpunktiga 12. Leheküljel peab olema joondatud paragrahvi ulatuses mõlemalt poolt.

Kui tekkiv suurim tühi on suurem kui kolm normtühikut, tuleb kasutada poolitamist (soovitav on nn soft(pehme)-poolitamine: Ctrl+poolituskriips). Ladinakeelsed nimetused ja võõrkeelsed terminid tuleb panna kaldkirja. Terminite juurde tuleb tuua seletused.

9

Töö tiitlis ei tohi sõnu poolitada ja reas ei tohi viimaseks sõnaks olla sidesõna.

Tiitellehel ei kasutata lausete või sõnade lõpus punkti ega ilmumiskoha ja –aasta vahel koma. Sisukorra loetelus ei tooda ära töö osa Sisukord.

Tekst jaotatakse osadeks (1.; 2.; 3.; ...), peatükkideks (1.1.; 1.2.; 1.3.; ...), alapeatükkideks (1.1.1.; 1.1.2.; 1.2.1.; 1.2.2.; ...) ja punktideks. Töö kõrgeim üksus (osa või peatükk) algab uue lehekülje algusest ning selle pealkiri on kirjutatud suurtähtedega. Järgnevate alajaotuste pealkirjad on vaid suure algustähega ja järgnevad vahetult eelnevale tekstile (lehekülje lõppu ei tohi jääda ainult uue allüksuse pealkiri). Pealkirjad ja tekstilõigud eraldatakse täiendava vaba ruumiga.

Üliõpilaste teaduslike tööde keeleks on korrektne ning akadeemiline eesti keel (vajadusel võib olla ka mõni levinud võõrkeel). Töös ei kasutata slängi, kõne- ja ilukirjanduslikke väljendeid ega otsest kõneviisi.

Töö kirjutatakse umbisikulises vormis. Pealkirjades ei kasutata lühendeid. Lühendite esmakasutamisel tekstis tuuakse ära lühendi tähendus.

Vähetuntud terminite kasutamisel tuleb anda nende seletused (näiteks lisas); terminitel, millel eesti keeles puuduvad tunnustatud vasted, tuleb tuua (näiteks sulgudes) ka originaalkeelne vorm.

6. Töö kaitsmine ja hindamine

Uurimistöös kasulike fraaside sõnastik

"Juba pikka aega on teada ..."

Ma ei vaevunud algallikaid üles otsima.

" On teada..."

Ma usun...

"Näidatud suundumus on silmnähtav..."

Andmed on praktiliselt mõttetud.

"Suure praktilise ja teoreetilise tähtsusega ..."

Mulle huvipakkuv.

"Siiani pole õnnestunud anda kindlat vastust neile küsimustele ..."

Ebaõnnestunud eksperiment, kuid ma loodan seda ikkagi publitseerida.

"Kolm näidet on valitud lähemaks uurimiseks..."

Teiste tulemustel polnud mingit mõtet.

"Tüüpilised tulemused näitavad ..."

Parimad tulemused näitavad.

"Kõige usaldusväärsemad tulemused on saanud Jones..."

Ta oli mu magistrant.

"Arvatakse, et..."

Mina arvan.

"Üldiselt arvatakse, et ..."

Minu kolleegid ja mina arvame nii

"On selge, et palju lisatööd tuleb veel teha, enne kui antud fenomen täiesti arusaadavaks saab..."

Ma ei saa sellest aru.

"Suurusjärgu täpsusega õige..."

Vale.

"Loodetakse, et see uurimus stimuleerib lähemaid uuringuid selles valdkonnas..."

See on vilets kirjutis, kuid nii on ka kõik ülejäänud selle kohta.

"Saadud tulemuste ettevaatlik analüüs..."

Kolm lehekülge märkusi oli tehtud, kui ma lõpetasin õllega.

"Suurusjärg on tõenäoliselt..."

Vale oletus.

"Mittetriviaalne probleem ..."

See ei tööta, kuid kui me sellele piisavalt raha kulutame, peaks midagi juhtuma.

"Praeguses teadmiste punktis..."

Võib-olla suudame me seda teha.

"Tehnoloogia juhtivamas pooles..."

See peaks olema võimalik - saatke rohkem raha.

"On olnud mõningaid vaidlusi ..."

Keegi pole minuga nõus.

"Võib näidata ..."

Minu sõna selle peale.

"Suure ajaloolise tähtsusega ..."

See peaks mu kuulsaks tegema.

"Väärtused on saadud empiiriliselt ..."

Väärtused saadi vaid juhuse tõttu.

"Tulemused on ebaveenvad ..."

Tulemused lükkavad mu hüpoteesi ümber.

"Võib vaielda, kas ..."

Mul on sellele hea vastuväide olemas.

" On tõestatud..."

Langeb kokku millegi matemaatilisega.

" Tänan Joe Blow'd asjatundliku tehnilise abi eest ja Jane Doe'd kasulike vestluste eest."

Tänan Joe Blow'd, et ta tegi ära kogu töö ja Jane Doe'd, et ta seletas mulle, mida see tähendab.